

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ladislava Derky v právní věci žalobce: **X. T. C.,** zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 2. 2016, čj. MV-4465-6/SO-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 8. 2017, čj. 30 A 57/2016-57,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Ministerstvo vnitra dne 22. 10. 2015 zamítlo žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, neboť dospělo k závěru, že žadatel při výslechu uvedl úmyslně ministerstvo v omyl s cílem zatajit, že v minulosti pod jinou identitou žádal v ČR o azyl. Tím porušil své povinnosti podle § 103 písm. c) a § 169 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném do 31. 7. 2016. Z toho důvodu ministerstvo žádost žalobce zamítlo podle § 44a odst. 3 v spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. b) a § 56 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaná zamítla a potvrdila rozhodnutí ministerstva.

[2] Krajský soud žalobcovu žalobu zamítl. Stěžovatel uváděl během výslechu nepravdivé skutečnosti týkající se jeho identity. Takové jednání může být i přestupkem podle § 156 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců. Za takové situace má podle krajského soudu správní orgán na výběr buď zahájit řízení o přestupku, nebo z porušení cizincovy povinnosti přímo dovodit důsledek v podobě zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Při tomto správním uvážení musí správní orgán vycházet z úplně zjištěného skutkového stavu a svoji volbu odůvodnit. Tyto požadavky správní orgán splnil. Krajský soud zároveň odkázal na rozsudek NSS ze dne 26. 3. 2009, čj. 9 As 32/2008-57, s tím, že úvahy NSS v něm obsažené jsou analogické nynější úvaze krajského soudu. Žalobce ve správním ani soudním řízení neuvedl žádná konkrétní tvrzení k případnému negativnímu dopadu rozhodnutí do svého soukromého a rodinného života. Správní orgány dostály za takové situace své povinnosti hodnotit přiměřenost dopadů rozhodnutí podle § 174a zákona o pobytu cizinců. Odůvodnění rozhodnutí žalované odpovídalo zákonným požadavkům i stručnosti samotného odvolání žalobce. Krajský soud neshledal v postupu správních orgánů porušení základních zásad jejich činnosti.

II. Shrnutí kasační stížnosti

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. a navrhl, aby NSS rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Krajský soud se nedostatečně vypořádal s žalobními námitkami stěžovatelky a prakticky převzal argumentaci žalované. Z toho důvodu je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Krajský soud pominul jednoznačně prokázané skutečnosti, jeho hodnocení nereflektuje skutečný stav věci a místo reakce na žalobní námitky odkazuje na závěry správního orgánu.

[5] Správní orgány dospěly k závěru, že stěžovatel porušil povinnost podle § 103 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Porušení této povinnosti je skutkovou podstatou přestupku podle § 156 odst. 1 písm. i) citovaného zákona. Je-li porušení povinnosti přestupkem, měly správní orgány vést se stěžovatelem řízení o přestupku, v rámci něhož by mohl uplatnit svá práva. To se však nestalo a k závěru o porušení právní povinnosti podle § 103 písm. c) zákona o pobytu cizinců proto chybí pravomocné rozhodnutí o přestupku. Krajský soud se s touto námitkou nevypořádal.

[6] Zároveň krajský soud nesprávně posoudil žalobní námitku týkající se nedostatečného hodnocení přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a osobního života stěžovatele.

[7] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a splňuje zákonné náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přezkoumal napadený rozsudek

pokračování

v souladu s § 109 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel ve své kasační stížnosti uplatnil.

[9] Nejprve NSS posoudil námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Stěžovatel spatřuje nepřezkoumatelnost v tom, že se krajský soud nevypořádal se všemi jeho námitkami. V kasační stížnosti konkretizuje údajně nevypořádanou námitku tak, že doslovně opisuje svoji námitku žalobní. Nad rámec opakování žalobní argumentace stěžovatel předestřel obecné úvahy o nepřezkoumatelnosti.

[10] Žalobní námitkou, s níž se údajně krajský nevypořádal, je argumentace stěžovatele, že pro závěr o porušení povinnosti podle § 103 písm. c) zákona o pobytu cizinců, je nutné nejprve rozhodnout o spáchání přestupku za porušení této povinnosti podle § 156 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců. V této souvislosti ovšem stěžovatel zcela přehlíží argumentaci krajského soudu na str. 5 až 7 napadeného rozsudku, na kterou v kasační stížnosti nijak nereaguje. Krajský soud zde podrobně popsal, že správní orgán může na porušení výše citované zákonné povinnosti reagovat jak přestupkovým řízením, tak zamítnutím žádosti. Jeho volba musí vycházet z úplného zjištění skutkového stavu a musí být řádně odůvodněna. Krajský soud následně shrnul argumentaci správních orgánů k této otázce a uzavřel, že jejich postup nastíněné požadavky splňuje. K podpoře svého závěru, že v posuzovaném případě není třeba nejprve rozhodnout, zda se jedná o přestupek nebo ne, krajský soud navíc citoval rozsudek NSS ze dne 26. 3. 2009, čj. 9 As 32/2008. Zde NSS posuzoval otázku, zda rozhodnutí o uložení správního vyhoštění podle zákona o pobytu cizinců vyžaduje nejprve vyřešení otázky, zda cizinec svým jednáním spáchal přestupek či ne. NSS dospěl k závěru, že řízení o uložení správního opatření a přestupkové řízení jsou samostatná a na sobě nezávislá řízení, a proto není nutné pro uložení správního opatření nejprve rozhodnout o spáchání přestupku. Tento obecný závěr, ačkoliv byl vysloven v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, lze podle krajského soudu aplikovat i na případ stěžovatele.

[11] Tvrzení stěžovatele, že se krajský soud s jeho žalobní námitkou dostatečně nevypořádal je proto zjevně nepravdivé. Krajský soud předložil podrobnou argumentaci a odkázal na relevantní rozsudek NSS. Krajský soud pouze neodkázal odůvodnění žalovaného, jak tvrdí stěžovatel, ale podrobně a srozumitelně reagoval na žalobní námitky stěžovatele. Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku z důvodu nevypořádání této žalobní námitky, proto NSS neshledal.

[12] Stěžovatel dále namítl, že se krajský nesprávně vypořádal s jeho žalobní námitkou nedostatečného posouzení přiměřenosti zásahu do soukromého a osobního života stěžovatele. I tuto námitku stěžovatel rozvedl pouze tak, že doslovně převzal svoji námitku žalobní. Zcela tak pominul vypořádání totožné námitky krajským soudem, který stěžovateli vysvětlil, že se ministerstvo nevypořádalo s posouzením přiměřenosti zásahu pouze jednou větou, ale zabývalo se jím na str. 4 a 5 svého rozhodnutí. Žalovaná se s posouzením ministerstva ztotožnila. Stěžovatel během správního ani soudního řízení nenabídl žádné konkrétní tvrzení ohledně zásahu do svého soukromého a osobního života a správní orgány vycházely z podkladů, které měly k dispozici. Vzhledem k tomu, že stěžovatel v kasační stížnosti pouze zopakoval svoji argumentaci, kterou již vyvrátil

krajský soud, považuje NSS za dostatečné sdělit, že s vypořádáním krajského soudu souhlasí. Správní orgány vycházely ze všech jim dostupných podkladů a přiměřenost zásahu dostatečně posoudily.

[13] K námitce stěžovatele, že krajský soud pominul jednoznačně prokázané skutečnosti a hodnotil je způsobem, který nereflektuje skutečný stav věci, a bez zvážení okolností celého případu, uvádí NSS především to, že se jedná o námitku zcela obecnou. Stěžovatel nijak nekonkretizuje, o jaké skutečnosti se mělo jednat, jaký skutečný stav věci soud nereflektoval, ani které okolnosti nezvážil. Takto formulovaná námitka není dostatečně konkrétní, aby ji bylo možné považovat za kasační námitku (ke konkretizaci námitek srov. obdobně závěry judikatury NSS ke konkretizaci žalobních bodů, např. rozsudky rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2008 Sb. NSS, a ze dne 16. 8. 2017, čj. 3 Azs 66/2017-25, č. 3733/2018 Sb. NSS). NSS se jí proto nezabýval.

[14] Nad rámec výše uvedeného považuje NSS za důležité upozornit zástupce stěžovatele, který je častým zástupcem cizinců v řízení před správními soudy, že jeho povinností je řádně hájit práva a zájmy svých klientů. Opakování žalobních námitek bez jakékoliv reakce na argumentaci krajského (městského) soudu nepovažuje NSS za plnění této povinnosti, neboť takto formulované kasační stížnosti jsou na hraně projednatelnosti a někdy se mohou octnout i za ní (srov. např. usnesení NSS ze dne 18. 5. 2017, čj. 9 Azs 41/2017-15). Stěžovatel vymezuje rozsah přezkumu napadeného rozsudku a musí v kasační stížnosti předestřít polemiku se závěry krajského (městského) soudu. NSS při přezkumu nemůže tuto roli převzít za stěžovatele a jeho úkolem není ani nahrazovat činnost krajského (městského) soudu a opětovně přezkoumávat napadené rozhodnutí správního orgánu, jako kdyby rozhodnutí krajského (městského) soudu neexistovalo.

IV. Závěr

[15] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, jíž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu